

Krąg biblijno - liturgiczny w parafii św. Józefa w Siedlcach (27)

II NIEDZIELA WIELKANOCY,

CZYLI MIŁOSIĘRZIA BOŻEGO 19 kwietnia 2020 r.

Módlmy się. Boże zawsze miłosierny, Ty przez doroczną uroczystość wielkanocną umacniasz wiarę Twojego ludu, pomnóż łaskę, której udzieliłeś, abyśmy wszyscy głębiej pojęli, jak wielki jest chrzest, przez który zostaliśmy oczyszczeni, jak potężny jest Duch, przez którego zostaliśmy odrodzeni, i jak cenna jest Krew, przez którą zostaliśmy odkupieni. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

PIERWSZE CZYTANIE Dz 2, 42-47

Życie pierwszej wspólnoty chrześcijańskiej

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Uczniowie trwali w nauce apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach.

Bojaźń ogarniała każdego, gdyż apostołowie czynili wiele znaków i cudów. Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby.

Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, spożywali posiłek w radości i prostocie serca. Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSYJNY Ps 118 (117), 2-4. 13-15. 22-24 (R.: por. 1c)

Refren: **Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.**

albo: **Alleluja.**

Niech dom Izraela głosi: «Jego łaska na wieki». *

Niech dom Aarona głosi: «Jego łaska na wieki»

Niech wyznawcy Pana głoszą: *

«Jego łaska na wieki».

Abym upadł, uderzono mnie i pchnięto, †

lecz Pan mnie podtrzymał. *

Pan moją mocą i pieśnią, On stał się moim Zbawcą.

Głosy radości z ocalenia w namiotach sprawiedliwych: *

«Prawica Pańska moc okazała».

Kamień odrzucony przez budujących †
stał się kamieniem węgielnym. *

Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach.

Oto dzień, który Pan uczynił, *

radujmy się nim i weselmy.

DRUGIE CZYTANIE 1 P 1, 3-9 *Radość płynąca z wiary*

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Piotra Apostoła

Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego, Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiedzącego, które jest zachowane dla was w niebie. Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym.

Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa. Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w Niego teraz, choć nie widzicie, przecież wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary – zbawienie dusz.

Oto słowo Boże.

Można odmawiać sekwencję: Niech w święto radosne Paschalnej Ofiary.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ Por. J 20, 29

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

Uwierzyłeś, Tomaszu, bo Mnie ujrzałeś;

błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli.

Aklamacja: **Alleluja, alleluja, alleluja.**

EWANGELIA J 20, 19-31

Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli

+ Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrzawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!»

Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę».

A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym».

Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!»

Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzawsz? Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli».

I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Oto słowo Pańskie.

SŁOWO BOŻE W MOIM ŻYCIU

MEDITATIO

Zmartwychwstały Pan ukazuje się zalęknionym uczniom, którzy zamykają się przed światem pełni lęku, smutku i rozpacz. Kieruje do nich słowa „Pokój wam”, które mają wydobyć ich z grobu śmierci duchowej do prawdziwego życia. Uczniowie widząc Pana i rozpoznając Jego tożsamość odzyskują radość i szczęście. Nauczyciel żyje! Jego słowa i czyny w blasku zmartwychwstania nabierają nowego znaczenia. Jego obietnice i zapewnienia nie okazują się sloganami, lecz znajdują swoje spełnienie w rzeczywistości. Zmartwychwstały Pan posyła uczniów napełniając ich mocą Ducha Świętego. Uczniowie stają się kontynuatorami ziemskiej misji Jezusa. Otrzymują władzę odpuszczania i zatrzymywania grzechów. Przez otwarcie na Ducha Świętego mogą głębiej rozumieć naukę Jezusa i być jej świadkami w otaczającym ich świecie. Jako świadkowie Prawdy nie wahają się nawet oddać życie w obronie wiary. Postawa Tomasza jest typem dynamicznego dojrzewania w wierze. Choć na początku nie wierzy

świadectwu Apostołów, to jednak osobiście doświadczając spotkania z Jezusem przy Jego ponownym przyjściu Tomasz wyznaje wiarę. Podobnie jak pozostali Apostołowie staje się on gorliwym świadkiem Zmartwychwstałego. Wiara kolejnych uczniów Jezusa bazuje na świadectwie Apostołów i na osobowym doświadczeniu Jezusa w sakramentach świętych. Jezus nazywa szczęśliwymi wszystkich tych, którzy nie widzieli, a uwierzyli. Wśród nich jesteśmy także my, którzy opieramy swą wiarę na świadectwie Apostołów. Choć nie widzieliśmy Jezusa w ziemskim i uwielbionym ciele, to jednak wierzymy, że jest On Panem i Bogiem naszego życia. Poprzez Słowo Boże możemy kontemplować Jego oblicze, a poprzez uczestnictwo w sakramentach świętych doświadczać Jego obecności. To On uczy nas, na czym polega prawdziwa miłość i pomaga nam przezwyciężać nasz grzech. Tylko z Nim możemy zwycięsko wychodzić z duchowej walki z szatanem i kosztować w radości życia wiecznego.

ACTIO/ORATIO

Co sprawia, że w niektórych sytuacjach noszę w sercu lęk, niepokój i smutek? Czy moje spotkanie ze Zmartwychwstałym pogłębia moją radość i pokój serca? Czy w mojej relacji do Boga zauważam coś z postawy Tomasza? Co robię, aby pomnażać swą wiarę w Jezusa jako Pana, Mesjasza i Syna Bożego? W jaki sposób odnoszę do siebie słowa Jezusa – „szczęśliwi, którzy nie widzieli a uwierzyli”?

Ks. Mirosław Stanisław Wróbel; [www.sfd.kuria.lublin.pl]

Św. Augustyn, biskup:

Przemawiam do was słowami Apostoła: "Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie dogadzajcie ciału idąc za jego pożądaniami", abyście waszym życiem przyoblekli się w Tego, w którego przyoblekliście się przez sakrament.

Jest on bowiem sakramentem nowego życia, życia, które w tym czasie zaczyna się w chwili odpuszczenia wszystkich dotychczasowych grzechów, a osiąga swoją pełnię w powstaniu z martwych.

Kroczyć teraz drogą wiary, dopóki pozostajecie w tym śmiertelnym ciele i jesteście pielgrzymami daleko jeszcze od Pana, lecz Jezus Chrystus, do którego zdążacie i który raczył dla nas stać się człowiekiem, jest dla nas drogą niezawodną. Pan zachował wielką słodkość dla tych, którzy się Go boją. Wyleje ją w obfitości na tych, którzy w Nim pokładają nadzieję, gdy dostąpimy tej rzeczywistości, którą obecnie posiadamy przez nadzieję.